

Megemlékezés Budapesten

(Folytatás az 1. oldalról.)
megvalósulását garantálják a megfelelő politikai és katonai intézmények. Ezek az elmúlt három évtizedben fokozatosan, az együttműködés elmélyülésének szükségleteivel összhangban jöttek létre.

— A Varsói Szerződés fennállásának, tevékenységének egy emberöltőnyi időt átfogó szakasza már elegendő arra, hogy hiteles mérleget készíthessünk róla — mondotta a továbbiakban Czinege Lajos. — Ha a szerződés megkötésekor megfogalmazott célokat összevetjük harminc év eseményeivel és a napjainkra kialakult helyzettel, jó érzellemmel állapíthatjuk meg, hogy közös politikai-védelmi szervezetünk mindenkor az alapelvekben megfogalmazott követelményeknek megfelelően töltötte és tölti be hivatását.

Garantálja, biztosítja szocialista építőmunkánk zavartalanitását. Megfelelő külső feltételeket teremt a szocializmus építéséhez, élhetővé teszi a földet, megőrzi az erdőt, a békét megőrzi. Nemcsak katonai, hanem politikai vonatkozásban is, mert a Varsói Szerződés nemzetközi tevékenységében kezdettől fogva a kezdeményezésben és jószándékban példát mutató politikai tevékenység volt az elsődleges és meghatározó.

A szocialista országok összefogott, egyeztetett külpolitikai tevékenységének hatékonysága, országaink gazdasági súlyának és politikai tekintélyének gyarapodása, a Varsói Szerződés védelmi erejének mennyiségi fejlődése és minőségi változása meghatározóan közrejátszott a nemzetközi helyzet alakulásában. E folyamatban történelmi vívmányunk, hogy a 60-as évek végére kialakult a viszonylagos katonai egyensúly a Varsói Szerződés és a NATO, a Szovjetunió és az Egyesült Államok között.

Ezen a talajon bontakozott ki az a történelmi periódus, amelyről mint a két világháború közötti párbeszéd kialakulásának és elmélyülésének korszakáról, illetve a békés egymás mellett élés gyakorlatának megalapozásáról beszélhetünk. Ez időben tanúi lehettünk a feszültség enyhülésének; a nyugati államok politikájában a józanabb hangok és felfogások előtérbe kerülésének. Mindez kedvező körülményeket teremtett a Szovjetunió, a Varsói Szerződés országai kezdeményezéseinek valóra váltása, a helsinki csúcstalálkozó megszervezésére.

Kétségtelen, hogy Helsinki szelleme ma is hat; számos területen lehetőséget ad a kapcsolatok fenntartására, építésére. Ugyanakkor sajnálatos tény, hogy Helsinkit nem követte enyhülés katonai téren, sőt az elmúlt években felerősödtek a nemzetközi életben a kedvezőtlen tendenciák, annak következtében, hogy a szélsőséges imperialista körök a

Varsói Szerződés és a NATO között kialakult katonai egyensúly megbontását, az erőfölény megszerzését tűzték ki célul. Ennek egyik veszedelmes gyakorlati megnyilvánulása, hogy 1978 tavaszán a NATO Tanács-példánlan méretű fegyverkezési programot fogadott el. A felfokozott fegyverkezést gyakran a nagyobb biztonság igényével indokolják. Pedig nem kell különösebb politikai vagy katonai felkészültség annak megértéséhez, hogy minél nagyobb mennyiségű, különböző fajtájú és veszélyességű harc- és közlekedési eszközök halmoznak fel minél több helyen, annál nagyobb a veszély is annak, hogy akár műszaki, vagy akár emberi hibából is bekövetkezhet egy — az emberi ég számára kiszámíthatatlan — következményekkel járó — katasztrófa.

A kormány elnökhelyettese szót az imperializmus agresszív köreiben az erőfölény megszerzését szolgáló törekvéseiről, kiemelve, hogy a tervezett úrfegyverkezési program is ennek jegyében született, része a nemzetközi légkört mérgező politikának.

Ezután leszögezte: — A Varsói Szerződés tagállamai — népeink és az emberiség előtt viselt felelősségtől indítva — a békés tárgyalások rendezés szándékával közelítenek a nemzetközi helyzet ellentmondásainak, feszültségeinek megoldásához. Józan és építő álláspontot foglalunk el; határozottan és következetesen szállunk szembe a fegyverkezési versennyel.

— Változatlanul meggyőződéssel valljuk, hogy a vitás nemzetközi kérdéseket nem fegyverekkel, hanem a tárgyalással lehet és kell megoldani. A pusztítás mérhetetlenül felhalmozott erőinek csak egyetlen alternatívája van: a különböző társadalmi berendezkedésű államoknak a kölcsönös belátáson, egymás érdekeinek tiszteletben tartásán alapuló békés egymás mellett élése.

A Varsói Szerződés tagállamai szinte szándékánál meggyőző bizonyítékai a Szovjetunió sorozatos békekezdeményezései, egyoldalú bizalomerosztó intézkedései éppúgy, mint azok a javaslatok, amelyeket a Varsói Szerződés Politikai Tanácskozó Testülete tett le a NATO asztalára az elmúlt években.

Czinege Lajos részletesen szót a Szovjetunió, a szocialista közösség konkrét lépéseiről, a feszültség csökkentését, a bizalom erősítését szolgáló intézkedéseiről, amelyekre azonban nem érkezett érdemi, pozitív válasz. Külön kitért a Mihail Gorbacsov által idén április elején bejelentett moratóriumra, amely a közepes hatótávolságú rakéták telepítésére és az egyéb európai válaszpontok megvalósítására vonatkozik, s hatálya ez év novemberéig tart, ha csak

nem követi a szovjet lépést megfelelő válaszpontokkal az Egyesült Államok és szövetségesei részéről.

— Nagy jelentősége van annak — mondotta —, hogy a kezdeményezések érvényességét újból megerősítette a fasizmus feletti győzelem 40. évfordulója alkalmából kiadott felhívásában az SZKP Központi Bizottsága, a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsának Elnöksége és a Szovjetunió Minisztertanácsa, s hivatkozott a „Bosnyákra”, vagy az ország tölgyfa felébe, ha utánfutót fog maga mögé. Pár évvel ezelőtt még panaszkodtak az emberek, hogy a Dunántúlra kell menniük érte, azóta kitanulták a gyártását mások is. A lányaim kicsi korukban szobás autónak hívták a külföldről erre járó lakókocsikat, most azt is lehet kapni úton-útfélen. Igaz, fáziskészségek vagyunk, külföld előttünk jár. Nagy István balástyai lakatos szerint a kocsival egybeépített valami a menő, mert azt nem kell vontatni, ennélfogva könnyebb vezetni is. Egyszemélyes „kucricájában” nekem kínálja föl az egyetlen széket, és az egyetlen asztalt, ő beül a sarokba, mégpedig mire? Egy műanyagból készült, hordozható vécére.

— Hát ez?
— Vettem, hogy legyen mit beleszerelni a lakókocsiba.
— Sehol nem láttam eddig ilyen szerkezetet.
— A kapitalisták találták ki. Vízartály is van benne, gombnyomásra indul.
— Egy jó szemű fröccsöntő pillanatok alatt lemásolhatná.
— Azt hiszem, nekünk nincsenek jó szemű fröccsöntőink.
— Van viszont egy nagy rejtélyünk: mit keres Balástyán a kisteleki ember, aki ráadásul Kisteleken is lakik?

— Amikor kiváltottam az ipart, legalább tizenkét lakatos volt otthon, itt viszont csak egy. Már alapozzuk a házat is, mert építési kötelezettséggel kaptuk csak a telket, és át is költöztünk.
— A másik rejtély: mi köze a téeszhez? Kint a tábla, hogy a Magyar—Szovjet Barátság Tsz részlegeként működik.
— Független vagyok tőle, a munkát én szerezem, az anyagot is, így viszont lényegesen kevesebb adót kell fizetnem. Betervezték tiszta nyereségként azt a pénzt, amit tőlem kapnak, és semmi gondjuk nincsen velem. Év elején jutalékot is kaptunk a szövetkeztől, mert a mindenféle ágazat közül mi vagyunk számára a legnyereségesebbek.
— Mégis, mit ad a szövetkezet?
— Bélyegzőt.
— Közönséges kisiparosként is lehetne bélyegzője.
— Csak éppen nem kapnék rá semmit. Ha megyek valahová, Maszeknak nincsen. Előveszem a bélyegzőt, ja, maga téesz? Akkor van. Így szocialista szektor vagyok.

— Gondolkodjunk tiszta fejjel. Ha maga háromszázévet ad évente a téesznek, hogy ne kelljen kibírhatatlan adót fizetnie, és kap érte egy bélyegzőt, mennyivel szocialistább? Az állam marad hopp, maga pedig kihúzhatja magát, hogy nem maszek.
— Maradjunk a tiszta fejjel. Mi mindent súlyosabban tudunk csak megcsinálni, mert hozzá való, könnyű anyagunk nincsen. Ráakadok egyszer az egyik nagy vállalatunknál ezekre az alumíniumlécekre, éppen selejtezni akarják. Mondom nekik, megveszem. Sajnáljuk, de nem lehet. Maszeknak nem. Csak hogy, én nem vagyok maszek! Akkor viheti! És megkaptam selejtáron, amit se égen, se földön nem kapok meg bélyegző nélkül.
— Eddig értem. De mi lesz akkor, ha rájön valaki, mondjuk a könnyű terméket előállító nagyvállalat,

— Természetesenek tartjuk, hogy a Varsói Szerződéshez tartozásunk nemcsak biztonságunk garanciájának előnyével jár, hanem kötelezettségekkel is. Éppen ezért országunk — népgazdaságunk adottságainak, reális lehetőségeinek függvényében — mindig becsülettel eleget tett és tesz a jövőben is azoknak a kötelezettségeknek, amelyeket az arányos teherviselés elve alapján vállaltunk.
— Meggyőződésünk, hogy a mi erőfeszítéseink is hozzájárulnak ahhoz a törekvéshez, hogy visszatérjünk a párbeszéd, a békés egymás mellett élés, a nemzetközi enyhülés hön óhajtott irányzatához — mondotta befejezésül Czinege Lajos.

Mindenféle géemkákrol

1. A szövetkezet égíse alatt

Nem tudom, megfigyelték-e, hogy hirtelen utánfutóország lettünk. Egyre-másra szaporodnak az autó után futó járgányok. Praktikusak, okosak, ugyanaz az autó legalább még egyszer annyit el tud vinni a „Bosnyákra”, vagy az ország tölgyfa felébe, ha utánfutót fog maga mögé. Pár évvel ezelőtt még panaszkodtak az emberek, hogy a Dunántúlra kell menniük érte, azóta kitanulták a gyártását mások is. A lányaim kicsi korukban szobás autónak hívták a külföldről erre járó lakókocsikat, most azt is lehet kapni úton-útfélen. Igaz, fáziskészségek vagyunk, külföld előttünk jár. Nagy István balástyai lakatos szerint a kocsival egybeépített valami a menő, mert azt nem kell vontatni, ennélfogva könnyebb vezetni is. Egyszemélyes „kucricájában” nekem kínálja föl az egyetlen széket, és az egyetlen asztalt, ő beül a sarokba, mégpedig mire? Egy műanyagból készült, hordozható vécére.

— Hát ez?
— Vettem, hogy legyen mit beleszerelni a lakókocsiba.
— Sehol nem láttam eddig ilyen szerkezetet.
— A kapitalisták találták ki. Vízartály is van benne, gombnyomásra indul.
— Egy jó szemű fröccsöntő pillanatok alatt lemásolhatná.
— Azt hiszem, nekünk nincsenek jó szemű fröccsöntőink.
— Van viszont egy nagy rejtélyünk: mit keres Balástyán a kisteleki ember, aki ráadásul Kisteleken is lakik?

— Amikor kiváltottam az ipart, legalább tizenkét lakatos volt otthon, itt viszont csak egy. Már alapozzuk a házat is, mert építési kötelezettséggel kaptuk csak a telket, és át is költöztünk.
— A másik rejtély: mi köze a téeszhez? Kint a tábla, hogy a Magyar—Szovjet Barátság Tsz részlegeként működik.
— Független vagyok tőle, a munkát én szerezem, az anyagot is, így viszont lényegesen kevesebb adót kell fizetnem. Betervezték tiszta nyereségként azt a pénzt, amit tőlem kapnak, és semmi gondjuk nincsen velem. Év elején jutalékot is kaptunk a szövetkeztől, mert a mindenféle ágazat közül mi vagyunk számára a legnyereségesebbek.
— Mégis, mit ad a szövetkezet?
— Bélyegzőt.
— Közönséges kisiparosként is lehetne bélyegzője.
— Csak éppen nem kapnék rá semmit. Ha megyek valahová, Maszeknak nincsen. Előveszem a bélyegzőt, ja, maga téesz? Akkor van. Így szocialista szektor vagyok.

— Gondolkodjunk tiszta fejjel. Ha maga háromszázévet ad évente a téesznek, hogy ne kelljen kibírhatatlan adót fizetnie, és kap érte egy bélyegzőt, mennyivel szocialistább? Az állam marad hopp, maga pedig kihúzhatja magát, hogy nem maszek.
— Maradjunk a tiszta fejjel. Mi mindent súlyosabban tudunk csak megcsinálni, mert hozzá való, könnyű anyagunk nincsen. Ráakadok egyszer az egyik nagy vállalatunknál ezekre az alumíniumlécekre, éppen selejtezni akarják. Mondom nekik, megveszem. Sajnáljuk, de nem lehet. Maszeknak nem. Csak hogy, én nem vagyok maszek! Akkor viheti! És megkaptam selejtáron, amit se égen, se földön nem kapok meg bélyegző nélkül.
— Eddig értem. De mi lesz akkor, ha rájön valaki, mondjuk a könnyű terméket előállító nagyvállalat,

hogy neki az az üzlet, ha mindenki viszi a portékát, és nem támaszt különféle körmönfont megkötéseket? Aki értéket termel belőle, viheti, aki viszont nem termel, az meg se veszi, mert minnek venné. Jól járna a nagyvállalat, megháromszorozhatná azonnal a termelést, és jól járna minden maszek, mert ötszáz kilósra csinálhatná azt az utánfutót, amit eddig hatszázötvenre csinálhatott. És jól jár az is, aki a lényegesen könnyebb utánfutót vontatja, mert kevesebbet fogyaszt a kocsija. Akkor mit csinál a bélyegzővel?

— Lehet, hogy így lesz egyszer, de sokára, nekem pedig mostani hasznomról van szó. Egyébként is jó ez a szervezet.
— Balástyán erősebb téesz is vannak.
— Mondtam már, nekem semmi közöm hozzájuk. Ha tönkremennek, engem az se érint. Sok jó barátom van viszont ott, könnyebb volt megegyeznünk.
— Kisteleken azt mondták, laprugót is tud gyártani, és ha eltörik valamelyik gépben a laprugó, soron kívül megcsinálja.
— Eddig egyetlen példa volt rá, de az elv igaz. Első a szövetkezet, másnap már készen is volt.
— Nagyon jól felszerelt műhely ez egyébként. Védőgázos hegesztőberendezése csak neki van például, Pesten vette 25 ezerért. Bélyegzőre megkapta. Itt van a hegesztődinamó is, azt is bélyegzővel vehette csak meg.

Hosszútávutónak mondja a nyújtható-összehúzható utánfutót. Csonakot is lehet szállítani vele, és hatméteres vasakat. A kóművek nagyon szeretik, nem lóg le róluk a hosszú vas sem. Kapható fékkel, és fék nélküli változat is létezik. Az utóbbi lényegesen olcsóbb.
— És életveszélyesebb.
— Miért lenne az?
— Domaszéken történt jó pár évvel ezelőtt. Leállt valakinek a motorja, lehűdött vele az út szélére, és elkezdte javítani. Jött egy pótkocsi autó, előzni akart, de volt előtte egy lovas kócsi, hirtelen fékezett, a pótkocsi kibillent, és a motorost, anyja-apja egyetlen gyermekét három nap múlva eltemették. Állítólag rossz volt a pótkocsi fékje. Maga viszont bele se teszi, ha a vevő úgy kéri?
— Előírások vannak, hogy milyen sebességgel szabad vontató kocsinak haladnia. Ha azt betartja az illető, a kócsi még tudja fogni az utánfutót is.
— Nem nyugtatott meg. Az előírásokat általában

nem szokták betartani az emberek, amíg baj nincsen.

Benyúl a fiókba, típusigazolványok sorozatát veszi elő. A KPM megvizsgálta mindet, és engedélyezte. Azt is, amelyiken nincsen ráfutó fék se.
— Attól féltek a tanácsnál is, ha visszaadom az ipart, akkor nem dolgozom a lakossági igények szerint. Dehogynem! Ha a kultúrházban leszakad a függönytartó, azonnal megyünk, és megcsináljuk. Ha bejön Pista bácsi, hogy elromlott a szivattyúja, vagy eleresztett a hegesztés, azonnal azt csináljuk.
— Akkor még lennie kell valaminek, ami miatt érdekes a téesz részlegeként dolgozni.
— Van is. Azelőtt, ha elértünk valamilyen határt, le kellett állnunk, mert sokszorosára ugrott az SZTK és az adó. Most? Annyit dolgozhatom, amennyit bírok.
— Alljon meg, ember! Két segítőtje is van. Azokat is dolgoztatja? Régen ezt úgy mondták, hogy a kisipar is szüli napról napra a kapitalizmust. Ha előtte katonatiszt volt, ezt jól megtanulhatta.
— Az egyiknek 25 forintos órabért fizetek, a másiknak 30-at, de ők reggel héttől csak fél négyig dolgoznak. Ráadásul az egyik nyugdíjas már, csak annyit dolgozhat, amit a nyugdíj megenged.

— A téeszben nincsenek ilyen korlátozások.
— Neki is elég az a pénz, és az a munka. Azt ígerte, egy év alatt betanít bennünket.
— Mire?
— Például a laprugó gyártására. Tudnom kell, milyen színű legyen a vas, amikor fölmelegítem, különben nem jó. Azt is tudnom kell, mennyire kell hűtés után újra melegíteni, „visszaereszteni”, hogy erős maradjon, de jól rugózzon.
— Mennyi a saját haszná?

— Ha mindent összeszámolok, harmincötre jön ki az órabérem.
— Jó szorosra számolta össze, nem hiszem.
— És évente megcsinállok egy lakókocsit, eladom, annak az ára a prémium.
— Hogyan szerzi a vevőket?
— Egyre nehezebb. Az utánfutóból például oda akarok adni néhányat jól dolgozó kisiparosoknak, valahol a Dunántúlon. Hadd használják egy hónapig, pénz nélkül. Ha megszeretik, megveszik, ha nem, visszaadják.
— Horváth Dezső (Folytatjuk.)

Szovjet vendégek Szegeden

Az Országos Béketanács vendégeként Magyarországon tartózkodik a Szovjet Béketanács 35 fős delegációja. A vendégek tegnap Szegedre látogattak. A városi néppontbizottságnál Molnár Sándor, a HNF megyei bizottságának titkára fogadta a szovjet küldöttséget, s tájékoztatást adott a megyénk társadalmi, politikai helyzetéről, a győzelem napja 40. évfordulója alkalmából tartott megyei megemlékezésekről.

A delegáció vezetőit — Konsztantyin Feoktyiszov úrhajót, a Szovjetunió Hőse, Valentyna Kefelit, a Szovjet Béketanács munkatársát és Alekszandr Koszovát, a moszkvai USA-Kanada Kutató Intézet munkatársát — fogadta dr. Kocz János, a megyei pártbizottság titkára is.

A delegáció tagjai ellátogattak az MTA Biológiai Kutató Intézetébe ahol dr. Alföldi Lajos igazgató tartott tájékoztatást az itt folyó munkáról, majd elkalauzolta a vendégeket néhány laboratóriumba is.

Kedves vendéget fogadtak tegnap Szegeden, a 600-as Ipari Szakmunkásképző Intézetben, ahová az intézmény MSZBT tagcsoportjának és kollektívájának meghívására ellátogatott R. J. Liszenko odesszai tanár, a nagy honvéd háború veteránja, aki részt vett Szeged felszabadításában.
Hofgesang Péter igazgató köszöntötte a vendéget, akit tájékoztatott az iskolában folyó oktatómunkáról, a diákok életéről és feladatairól.

Nyikolaj Tyihonov kitüntetése

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a magyar és a szovjet nép barátságának erősítésében, a béke és a szocializmus ügyének előmozdításában szerzett kimagasló érdemeiért Nyikolaj Tyihonovot, a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottsága Politikai Bizottságának tagját, a

Szovjetunió Minisztertanácsának elnökét, 80. születésnapja alkalmából a Magyar Népköztársaság rubinokkal ékesített Zászlórendjével tüntette ki.
Lázár György, a Minisztertanács elnöke, levélben fejezte ki jókívánságait Nyikolaj Tyihonovnak 80. születésnapja alkalmából. (MTI)